

[Kjær Rasmussen.]

står man her og diskuterer skaldede 125 mill. kr.s nedskæring på forsvarsbudgettet. Vi vil absolut ikke bebrejde den borgerlige regering, at den nu præsterer en besparelse. Vi vil derimod i høj grad undre os over, at den socialdemokratiske regering ikke var i stand til noget lignende. Denne kedelige kendsgerning var i høj grad med til at kvæle det så højt besungne arbejderflertal.

For øvrigt tror jeg ikke, man fra socialdemokratisk side skal være bange for, at forsvaret i den nuværende situation ikke får, hvad forsvarets er. I Berlingske Tidende for den 14. marts har hr. Erik Kragh skrevet nogle trøstens ord til forsvarsvennerne. Det fremgår heraf, at besparelserne er en engangsforanstaltning, der kun gælder for finansåret 1968-69. Allerede næste år må kontoen forhøjes, så vi når op på 400 mill. kr. i materielinvesteringer pr. år — det er stadig væk, hvad det ærede medlem hr. Erik Kragh skrev. I øvrigt henviser han også til forsvarsministerens udtalelser til Berlingske Tidende den 8. marts.

Det ville interessere mig overmåde meget at høre de radikales kommentar til denne målsætning. Opfatter de radikale også nedskæringen som en engangsforestilling, og er man enig med hr. Erik Kragh og forsvarsministeren om de 400 mill. kr. pr. år i materielanskaffelser? I øjeblikket er materielanskaffelserne budgetteret til omkring 228 mill. kr., og derfor interesserer det os naturligvis overmåde meget at få oplyst, hvordan de radikale stiller sig til den linje, der nu åbenbart skal føres af regeringen.

Og hvad tilsigter socialdemokratiet? Man påstår, at man så sandelig også gerne vil spare, men det forhindrer dog ikke partiets tidligere forsvarsminister i nu at føre et angreb ind fra højre mod den nuværende forsvarsminister, som dog har vist, at han kunne finde nogle besparelser.

Alt i alt synes vi, at vi alt for meget bevæger os rundt på tågernes kaj uden at kunne finde vej, og derfor vil vi fra mit partis side gerne medvirke til, at der kunne skabes nogen klarhed. Jeg må lige sige vedrørende det dagsordensforslag, der blev stillet af hr. Morten Lange, at vi ikke synes, det løser problemerne fuldt ud, så langt som man nu måtte kunne få forligspartierne

med. Jeg vil derfor tillade mig at stille følgende dagsordensforslag:

„Idet folketinget har noteret, at regeringen tilsigter den størst mulige begrænsning af statens udgifter,

giver tinget udtryk for ønske om voksende og varige nedskæringer af de militære budgetter

og går dernæst over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Det er kun en korrektion af en trykfejl og ingen polemik: jeg vil gerne have, at udgangsordene i mit dagsordensforslag måtte blive rettet til:

„og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

For så vidt er jeg enig med den forrige ærede taler.

Formanden: Det af hr. Morten Lange stillede forslag om motiveret dagsorden indgår med denne ændring i den fortsatte debat.

Svend Haugaard: I 7-8 år har forsvarsforliget været gjort til et ophøjet begreb, som var hævet over den politiske debat — et politisk tabu, som det nærmest var uarigtigt at røre ved. Nu har socialdemokratiet rejst en forsvarsdebat på baggrund af regeringens ønske om militære besparelser, og det skal jeg personlig hilse med tilfredshed, for hvorfor i alverden skulle netop militæret været et fredet område? Når man ser den ivrighed, som socialdemokratiet nu udviser, kan man undre sig over, at partiet ikke før har rejst debatten. Der kunne nok være blevet en lejlighed, hvis partiet selv havde været villigt til at fremsætte besparelsesforslag. Men jeg vil i øvrigt tro, at det, der nu sker, passer en betydelig del af den socialdemokratiske gruppe ganske godt. De har næppe alle befundet sig vel ved den hidtil førte politik. Jeg må sige, at jeg forventer en del af socialdemokratiet i opposition på dette område.